

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: راب گولند- Rob Gowland
برگردان از: آمادور نویدی
۲۷ اکتوبر ۲۰۱۷

«کشور یاغی» واقعی کدام ست؟ (بخش ۲)

مقاله خود را در باره «کشور یاغی» واقعی ادامه می‌دهیم. در این بخش، که به هیچ وجه کامل نیست، ما عمدتاً با سال‌های ۱۹۶۰ سر و کار داریم.

امریکا- یک دخالتگر قلدر در سطح جهانی.

کوریای شمالی، که به طور مرتب توسط رسانه های سرمایه داری به «کشور یاغی» ملقب شده است، هرگز تلاش نکرده است که رهبر کشور دیگری را ترور کند یا به قتل برساند. امریکا از طرفی دیگر، بین سالهای ۱۹۵۹ و ۲۰۰۰ بیش از ۶۰۰ (ششصد) بار تلاش کرد تا رهبر کوبا، فیدل کاسترو را، با استفاده از هر چیزی، از سیگاری که منفجر می‌شود تا فُرس های سمی مخفی شده در ظرف بستنی به قتل برساند.

اسناد انتشار یافته در دوره ریاست کلینتن تأیید کرد که در یک مورد می‌دانستند کاسترو علاقه‌مند به غواصی بود، سیا حجم زیادی از حلزون‌های کارائیبی را خرید که صدف‌هایشان به حدی بزرگ باشند تا مقداری مواد منفجره کشنده در آن‌ها جاسازی کند. هدف آن بود که حلزون‌ها به رنگ‌های روشن نقاشی شوند تا توجه کاسترو را در حین غواصی به خود جلب نمایند.

امریکا در سال ۱۹۵۹، در به اصطلاح «توطئه بانکوک» شرکت کرد، دسیسه ای که شاهزاده نورودام سپهانوک کامبوج را که از نقطه نظر واشنگتن با چین روابط بسیار دوستانه ای برقرار کرده بود، سرنگون سازد. سرویس های اطلاعاتی سپهانوک جزئیات دقیق طرح را کشف کردند و توطئه شکست خورد.

در سال ۱۹۶۰، جنبش آزادی‌بخش ملی در کنگوی بلجیم به رهبری پاتریس لومومبا موفق به کسب استقلال کشور شد. امپریالیسم بلجیم با هم‌تایان امریکائی خود توطئه چیدند که یکبار دیگر علیه کشوری که بیش از حد چپ به نظر می‌رسید، رژیم جدید را بی ثبات سازند. بلجیم جهت «حفاظت» از اروپائیان و دو منطقه از کشور، کاتالانگا و کاسای جنوبی، که از حمایت بلجیم بی‌نصیب شده بودند، پرسنل نظامی فرستاد. نخست وزیر لومومبا خواهان کمک از اتحاد جماهیر شوروی شد، امریکا (و بلجیم) توسط رهبر ارتش موبوتو کودتائی را مهندسی کردند، و لومومبا را به قتل رساندند. گفته می‌شود که حدود ۱۰۰ هزار نفر نیز در طول بحران کشته شده اند.

برخی از افراد قدرت‌مند در سال ۱۹۶۱، که ادعا می‌کردند: «ما برای آزادی شما به این‌جا آمده ایم»، و هنوز هم متقاعد بودند که برای سرنگونی «استبداد کمونیستی» استفاده از هر چیزی ضروری‌ست و مردم ستم‌دیده برای شروع شورش به خیابان‌ها می‌آیند، سیا گروهی از تبعیدیان ضدکمونیست کوبائی را جهت فرود در خلیج خوک‌های کوبا سازمان‌دهی کرد. این تهاجمی جدی بود، اما توسط ارتش کوبا و با حمایت کامل مردم کوبا، و سردرگمی ستراتیژیست‌های سیا، به‌سرعت سرکوب شد. کندی، رئیس جمهور عصبانی پس از این شکست مفتضحانه، یک سازمان اطلاعاتی جدید ایجاد کرد تا منبع اطلاعاتی جایگزین را نسبت به آنچه که سیا ارائه می‌داد، ارائه دهد.

با این حال، در اوایل ماه مارچ ۱۹۶۰، امریکا یک عملیات مخفی دیگری به نام عملیات مونگوز (میمون پوزه دار) را علیه کوبا آغاز کرده بود. این عملیات بلافاصله پس از شکست حمله به خلیج خوک‌ها به اجرا گذاشته شد.

به گفته مؤرخ هاروارد حوریه دومینیکز: «عملیات مونگوز طرحی مخفی علیه کوبا و جهت برداشتن کمونیست‌ها از قدرت، یعنی هدف اصلی دولت کندی بود». سندی از وزارت امور خارجه امریکا ریکارانۀ تأیید می‌کند که پروژه با هدف «کمک به کوبا جهت سرنگونی رژیم کمونیستی»، از جمله رهبر آن فیدل کاسترو، و به‌منظور «ایجاد شورشی بود که بتواند تا اکتوبر ۱۹۶۲ در کوبا به مرحله اجرا در آید». آشکارست که امریکائی‌ها از شکست مفتضحانه خلیج خوک‌ها چیزی نیاموختند. همان‌گونه که انتظار می‌رفت سیاست‌گذاران امریکا دولت کوبا را متهم به عملیات نظامی و اقدامات تروریستی کردند، بنابراین، بسیار علاقه‌مند بودند که «دولت جدیدی سر کار بیاورند که امریکا در صلح و صفا زندگی کند».

انتخاب دمکراتیک مؤرخ و نویسنده **خوان پاش**، به‌عنوان رئیس جمهور دومینیکن در فیبروری ۱۹۶۳، امریکا و همچنین حامیان کسب و کار ثروت‌مند جمهوری دومینیکن را مضطرب ساخت. در حالی‌که پاش از جمهوری دومینیکن

تبعید شده بود، و برای توسعه ایده های خود وقت خود را در کشورهایمانند کوبا و ونزوئلا گذرانده بود، این امر باعث ترس دولت امریکا گشته بود.

ترس امریکا به سرعت زمانی تحقق یافت که **باش** گام های پیشرفته ای برداشت که جمعیت دومینیکن هرگز قبلاً (یا از آن زمان) ندیده و نشناخته بود، از جمله برنامه های جهت کاهش فقر، اعلام حقوق کارگران، تقویت اتحادیه های کارگری، حقوق کشاورزان، و غیره. همان طوری که پیش بینی می شد، امریکا **باش** را «یک کمونیست» اعلام کرد و کمتر از هفت ماه پس از انتخاب خود، توسط گروهی از فرماندهان ارتش، و با حمایت قاطع امریکا، از کشور اخراج گردید.

برزیل، کشور دیگری است که تحت نظارت و مداخله دقیق دولت امریکا قرار گرفته است. با توجه به وسعت گسترده و منابع طبیعی فراوان آن، برزیل می بایست خیلی مدت ها پیش به یکی از ثروتمندترین کشورهای امریکای تبدیل لاتین می شد. اما در عوض، مردم آن توسط دیکتاتورهای نظامی پی در پی، به طور وحشیانه ای سرکوب شده اند، در حالی که امریکا – ابرقدرت منطقه – به دنبال حفظ کنترل کامل بر نیم کره است.

در سپتامبر ۱۹۶۱، ناسیونالیست چپ **جوآو گولارت** رئیس جمهور منتخب دمکراتیک برزیل شد و شروع به اجرای اصلاحات ساختاری در کشور کرد، این امر باعث گسترش ترس و وحشت دولت کندی شد. کندی جهت سرنگونی **گولارت** شروع به آماده سازی زمینه کرد، پروسه ای که پس از ترور کندی همچنان ادامه داشت. جانشین کندی به عنوان رئیس جمهور لیندون جانسون، بسیار مصمم بود که مطمئن شود برزیل به «چین سال ۱۹۶۰» تبدیل نگردد. در سال ۱۹۶۴، کمتر از پنج ماه در ریاست جمهوری جانسون، سیا با کمک های مالی و سلاح های حیاتی **گولارت** را با کودتا سرنگون ساخت. برزیل تحت یک دیکتاتوری نئونازی قرار داده شد که مردم خود را برای بیش از ۲۰ سال شکنجه داد.

در ۲۴ فیبروری سال ۱۹۶۶، دولت **قوامه نکرومه** از غنا از طریق یک کودتای نظامی و پولیسی سرنگون شد. اسناد از رده خارج شده آژانس اطلاعات مرکزی امریکا در سال ۱۹۹۹ نشان داد که امریکا از سال ۱۹۶۴ در صدد سرنگونی رئیس جمهور **نکرومه** بوده است. امریکا رئیس جمهور **نکرومه** را به عنوان متحد اتحاد جماهیر شوروی و کشور های سوسیالیستی اروپای شرقی دیده بود. نقطه اوج این تلاش کودتای مورد حمایت سیا بود.

دهه شصت همان گونه که شروع شد به پایان رسید، با مداخله امریکا در امور داخلی دیگر کشورها، و سرنگونی دولت های منتخب، تا هر جایی که جنبش های محبوب هژمونی امریکا را تهدید نمود، با نصب و حمایت از دیکتاتورهای وحشی مخوف منافع تجاری امریکا تأمین شود. بنابراین، امریکا همچنان به عنوان یک کشور یاغی رفتار کرده و می کند.

وحشی گری کشور یاغی واقعی در طول سال های ۱۹۷۰ در بخش ۳، بررسی می شود.

ادامه دارد

درباره نویسنده:

راب گولند، عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست استرالیاست که مقالات روشنگرانه ای در گاردین – ارگان این حزب می نویسد.

برگرداننده شده از:

The Guardian

The Worker's Weekly

Issue #1794 September 13, 2017

The real “rogue state” Part 2

, *Guardian* #1791 [Part 1](#) See

<http://www.cpa.org.au/guardian/2017/1794/18-culture.html>